

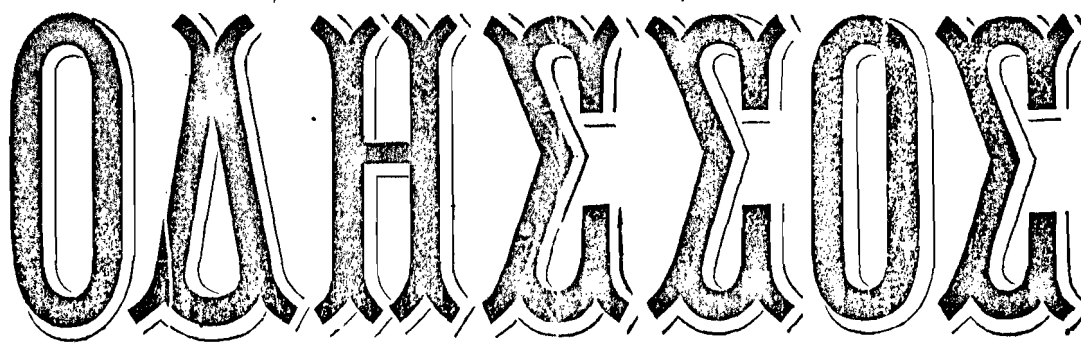
ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐσωτερικοῦ	
Ἐτησίᾳ	λίθα 10.
Ἐξάμηνος	" 6.
Ἐξωτερικοῦ	
Ἐτησίᾳ	φρ. 12.
Ἐξάμηνος	" 7.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται δεκταὶ εἰς χρυσόν, διεθνεῖς ταχυδρ. ἐπιταγὰς, καὶ γραμμάτια τῆς Βουλγαρικῆς τραπεζῆς δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει.

Αἱ συνδρομαὶ προπληρώνονται

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΜΗΜΑ 1, ΑΡ. 535.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον : — O — à la redac

nal «Ὁδηγός»

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ α'.	σελίδι ὁ στίχος 90 ἐκ
Ἐν τῇ β'.	" " 80 "
Ἐν τῇ γ'.	" " 60 "
Ἐν τῇ δ'.	" " 40 "

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνονται ἰδιω-
τεραι συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Ὁδηγὸν» ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται 25 ἐκ.

Διευθυντής καὶ ἐκδότης : Χ. Α. ΔΑΜΠΡΙΔΗΣ

Υπεύθυνος Συντάκτης : Β. Ν. ΓΟΥΝΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐν Βάρνῃ 9 Αὐγούστου 1891.

Ο ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ.

Τελευταῖον ἴδιον ἐκ τῶν κρατίστων καὶ μᾶλλον διαδεδομένων βουλγαρικῶν φύλλων ἡ ἡμιεπιστήμη «Σβομποδά» καὶ ἡ ἐν Φιλιππουπόλει «Πλόδφι» ἐπραγματεύθησαν ἐν ἐκτάσει ζητήματα σχετιζόμενα τὸ μὲν ἀμέσως, τὸ δὲ ἐμμέσως πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἐν τῇ Βαλκανικῇ θέσιν αὐτῆς. Δι' ὅσα γράφει ἡ «Πλόδφι», ὀλίγα ἔχομεν νὰ εἰπώμεν, μετ' ὅσα ἐγράψαμεν περὶ τοῦ θέματος ὅπερ πραγματεύεται, τῆς παιδαριώδους συλλήψεως, «τῆς Ἀνατολικῆς Ὀμοσπονδίας». Ἡ «Πλόδφι» ἀρχεῖται διὰ τοῦ ἀρθροῦ τῆς νὰ διατρανώσῃ ἀπὸ βουλγαρικῆς ἀπόψεως κρίνουσα, πόσον δίκαιον εἴχομεν ψάλλοντες πρὸς τινος ἐν τῇ «Ὁδησῶ» τὸν ἐπικηδεῖον τῆς εἰρημένης Ὀμοσπονδίας. Ἡ «Πλόδφι» κηρύσσει, ὅτι λαμβάνομένης ὑπ' ὄψιν τῆς πατροπαράδοτου ἀρ' ἐνὸς ἐχθρότητος τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν βουλγαρικὴν φυλὴν, τὰς ὑπερφιάλας δ' ὡς καλεῖ, ἀξιώσεις τῶν Σέρβων ἐν Μακεδονίᾳ συμπερένεται ὅτι ὁμοσπονδία μετὰ τῶν κρατῶν αὐτῶν καὶ τῆς Βουλγαρίας εἶναι ἀδύνατος. Ἀρ' ἐτέρου κατὰ τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα πάντοτε, ὁμοσπονδία ἢ διὰ τὸ κυριαρχικώτερον συμμαχία μετὰ τῶν τριῶν ἐκ τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν, τῆς Τουρκίας, Ρουμανίας καὶ Βουλγαρίας εἶναι τὸσον δυνατὴ ὅσον καὶ ποθητὴ. Οὐδεὶς βεβαίως ἐκ τῶν μετὰ τινος προσοχῆς παρακολουθούντων τὴν ἀνελιξίν τῶν ἐν τῇ Βαλκανικῇ πολιτικῶν πραγμάτων θὰ στενωχωρηθῇ ὅπως ἀπονεύμῃ τὸ δίπλωμα τῆς ἐφευρέσεως τοῦ πολιτικοῦ συνδυασμοῦ ἐν ὑποτυπῶ ἢ «Πλόδφι». Οὕτε δὲ καὶ πρέπει νὰ ξενισθῇ τις ἐπὶ τῷ ἀγγελλομένῳ γεγονότι ὅτι ἐν ἐνδεχομένῃ περιστάσει οἱ ἀπόστολοι τοῦ Ἰσλαμισμοῦ καὶ ἡ ἡμισέληνος, θὰ δυνήθωσι νὰ φέρωσιν εἰς πέρας τὴν ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ ἰδίᾳ τῇ Βαλκανικῇ Χερσονήσῳ πραγματῶσιν τοῦ τουρκικοῦ ἰδεώδους καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, οὗ ἀπειρα ἔχομεν τὰ δείγματα τῇ συνδρομῇ τοῦ Σταυροῦ καὶ τῶν Χριστιανῶν. Ἡ ἱστορία οὐστυχῶς, δηλαδὴ ὁ πραγματικὸς βίος τῆς ἀνθρωπότητος, διδάσκει ἡμᾶς ὅτι δὲν πρόκειται ἢ περὶ ἐπαναλήψεως γεγονότων, ἀτινα πολ- λάκις ἔλαβον χώραν καὶ μάλιστα ἐν τῇ περὶ ἧς πρό- κειται γεωγραφικῇ ἐκτάσει.

Ἀφιεμένης ὅθεν κατὰ μέρος τῆς ἐθνικότητος τοῦ ἐν λόγῳ συνδυασμοῦ, οφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι μόνον αὐτὸν περιβάλλει διὰ τοῦ ὧρου τῆς βίωσι- μότητος ἡ στρατευομένη πρακτικὴ, πολιτικὴ. Ἐν τῇ συμμαχίᾳ Τουρκίας, Ρουμανίας καὶ Βουλγαρίας, δὲν ὑπάρχει ἢ παρὰ τῆς «Πλόδφι» ὁμινομένη ταυτότης συμφερόντων, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, ἀλλ' ὑπάρχει ταυτότης σκοποῦ, ὅστις συνίσταται εἰς τὴν ἀπόκρου- σιν τῶν ρωσικῶν ἐποφθαλμιάσεων. Ἐννοεῖται ὅτι τοῦτο εἶναι ὅλως μερικὸν καὶ φαίνεται ὅτι οὐδόλως σχετίζεται πρὸς τὰ ζητήματα, τὰ ὅποια φλέγουσιν ἐν τῷ ἐθνικῷ βίῳ τῶν λαῶν τῆς Ἰλλυρικῆς. Ἀλλὰ περὶ αὐτῶν ὑποτίθεται ὅτι οὐδεὶς λόγος δύναται νὰ γείνῃ προκειμένου περὶ συμμαχίας μετὰ τῆς Τουρκίας.

Ἡ ἐπίλυσις τῶν οἰονεῖ ἔσωτερικῶν αὐτῶν ζη- τημάτων, ἀφίεται εἰς τὸν χρόνον καὶ ἡ ἐκμετάλλευ- σις αὐτῶν εἰς τοὺς μᾶλλον ἀγρύπνους καὶ μάλιστα τοὺς ἐπικηδεῖους.

Τῆς «Σβομποδάς» τὸ ἀρθρίδιον δὲν εἶναι τὸσον

ἀκαδημαϊκὸν ὅσον ἐκείνο τῆς «Πλόδφι». Ἐνταῦθα δὲν πρόκειται περὶ Ἀνατολικῆς Ὀμοσπονδίας ἐτι δ' ὀλιγώτερον περὶ δεσμοῦ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Σερβίας. Ἡ «Σβομποδά» περὶ τοῦ σχεδίου ἐκείνου εἶπεν ἤδη πρὸς τινος τὸν τελευταῖον λόγον τῆς, δια- κηρύξασα ὅτι πρόκειται περὶ πράγματος ὅπερ ἐν Σο- φίᾳ κινεῖ τὸν γέλωτα τῶν σοβαρῶν πολιτικῶν τῆς Βουλγαρικῆς πρωτευούσης. Ἐπομένως οὔτε λόγος περὶ τούτου.

Ἡ «Σβομποδά» λαμβάνουσα ὡς ἀφετηρίαν τὴν ἐν Ἑλλάδι ἀποδοκιμασίαν τοῦ μέχρι Σοφίας σχεδίου τοῦ κ. Τρικουπῆ γράφει ὅτι : «ὁ Κ. Τρικουπὴς κατὰ τὴν ἐν Σοφίᾳ ἔλευσίν του προέτεινεν εἰς τὸν πρωθυπουργόν μας κ. Σταμπούλωρ σχέδιον περὶ διὰ- νομῆς τῆς Μακεδονίας μετὰ τῶν Ἑλλήδων καὶ Βουλ- γαρίας. Ὁ κ. Σταμπούλωρ ἀπέκρουσε τὰς προτάσεις ταύτας ὡς παιδαριώδεις ὅτι ἡ Μακεδονία εἶναι τουρ- κικὴ περιφέρεια. Ὡς βεβαιώσιν ἐγκριτοὶ τινες εὐρω- παϊκαὶ ἐφημερίδες ἡ ἀποτυχία αὕτη τοῦ κ. Τρικουπῆ δὲν ἔμεινε μυστικὸν διὰ τὸν Σουλτάνον καὶ τὴν Πυ- λην, τοῦτο δὲ θὰ συντελέσῃ ὅπως παγίωσῃ τὰς κα- λὰς μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας σχέσεις».

Ὡς πρὸς τὸν τύπον αὐτῆς ἡ ἐν λόγῳ ἀποκα- λυψὶς τῆς «Σβομποδάς» παρέχει πολλῶν τὴν ἀπορίαν. Ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἐκφράσεως οὐνόητον καθίσταται ἂν ἡ «Σβομποδά» μεταδίδει τὰς εἰδησεις ταύτας ὡς ἰδίας ἢ τὰς λαμβάνει ὡς λέγει ἐκ τῶν πληρο- φοριῶν ἃς ἀρύεται ἐξ Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἐγκρίτων εὐ- ρωπαϊκῶν ἐφημερίδων. Τὸ ὑψιγενὲς οὐχ' ἥττον αὐτῶν συνδυαζόμενον πρὸς ἀντιθέτους ὁηλώσεις τῆς «Bul- garie» δίδει χαρακτηριστὰ ὅλως ὑποπτον εἰς τὰς βεβαι- ώσεις αὐτῆς ἐν πάσῃ περιπτώσει.

Κατ' οὐσίαν αὐταὶ δὲν χρήζουσιν ἀνασκευῆς. Ἀνὴρ ὡς ὁ κ. Τρικουπῆς δὲν συλλαμβάνεται εὐκό- λως προβάλλων παιδαριώδεις προτάσεις, οὐχὶ μόνον διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ Μακεδονία εἶναι τουρκικὴ ἐπ- αρχία, ἀλλὰ διότι ὁ Κύριος Τρικουπῆς ὡς Ἑλλήν πρωθυπουργὸς εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ κάλλιστα ὅτι συζητήσεις περὶ τοιοῦτου σχεδίου ἐπάγεται τὴν ἀνάγκην ἄλλου χρόνου καὶ τόπου.

Ἡ «ΝΕΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ» ΕΝ ΒΑΡΝΗ.

Ἡ ἐν Κων)πόλει συναδέλφους «Ν. Ἐπιθεώρησις» ἐξ ἀνταποκρίσεως φαίνεται τοῦ ἐνταῦθα ἐπὶ ἱκανὸν πρὸς ἐγγράφῃ συνδρομητῶν ματὴν ἐνδιατρίψαντος ἀν- τιπροσώπου αὐτῆς κ. Ἀχιλλέως Σ. Κουλα ἐκφέρει ὡς ἀπὸ τρίτου ὅτι τινι τῶν τελευταίων αὐτῆς φυλ- λων, φαντασιώδεις καὶ ὅλως ἀνακριβεῖς γνώμας καὶ κρίσεις περὶ τῶν Ἑλλήνων κατοίκων τῆς Βάρνης τὰς ὁποίας ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς πραγματικότητος μετα- δίδει εἰς τοὺς ἀναγνώστας αὐτῆς.

Κατὰ τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς ἐν λόγῳ συναδέλ- φου ἐκ τῶν Ἑλλήνων κατοίκων τῆς Βάρνης ἄλλοι μὲν ἐκβουλγαρίζονται, ἄλλοι δὲ ὡς μὴ ὄντες καὶ ὁ α- ροὶ καὶ γνήσιοι Ἑλλήνες ἀλλὰ πι- στεύοντες ἐαυτοὺς ὡς τοιοῦτους, δια- τείνοντες ὅτι διατηροῦσι τὸν ἐν Βάρ- νῃ Ἑλληνισμόν! Ἀς μᾶς ἐπιτρέψῃ, ἡ φίλη συναδέλφους νὰ τῇ παρατηρήσωμεν ὅτι, καίτοι καυ- χᾶται ὅτι ἐκθύμως ὑπερασπίζει πάντοτε τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα (καὶ ἡμεῖς ἐν μέρει παρὰδεχόμεθα τὸ τοι- οῦτον), καίτοι γινώσκει τὴν μεγάλην σημασίαν ἧτις θὰ ἀποδοθῇ ὑπ' ἁλλῶν εἰς τὰ γραφόμενα ἐν ἐγ- κρίτῳ ἑλληνικῷ τῆς Κων)πόλεως φύλλῳ, καίτοι οὐδ' αὐτὴ ἡ ἰδία παραδέχεται οὐδὲ ὁμολογεῖ ὡς ἀληθῆ

καὶ ὑποστάσεως ἔχοντα τὰ ὑπ' αὐτῆς υἱοθετηθέντα ἐδημοσίευσεν ταῦτα ὡς πραγματικὰ καὶ βέβαια οὐχὶ βεβαίως πρὸς ὠφέλειαν τῶν Ἑθνικῶν συμφερόντων! Καὶ διατὶ νομίζετε; διότι ὁ ἀποσταλεὶς ὡς ἀντιπρό- σωπος αὐτῆς ἐν Βάρνῃ πρὸς ἐγγράφῃν νέων συνδρο- μητῶν ἐνεκεν τῆς ἀποκλειστικότητος αὐτοῦ, τοῦ σο- βαροῦ τοῦ ἥθους, τῆς μὴ καλλιέργειας τῶν σχέσεων, (ἀγνοοῦμεν διατὶ) δὲν ἠδυνήθη νὰ πραγ- ματοποιήσῃ τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον ἦλθε. Δυνά- μεθα δὲ νὰ διαβεβαιώσωμεν ἡμεῖς τὸσον τὸν ἐν λόγῳ ἀντιπρόσωπον κύριον, ὅσον καὶ τὴν φίλην συναδέλ- φον ὅτι ἐν Βάρνῃ Ἑλλήνες εἰσι τοιοῦτοι ψυχῇ τε καὶ σώματι, ὅτι αἰείποτε διεκρίθησαν διὰ τὰ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους φιλογενῆ αὐτῶν αἰσθήματα ὡς δύνανται

ἡ μαρτυρήσωσι τοῦτο τὰ τε ἀξιόλογα Ἑλληνικά σχολεῖα τὰ ὅποια διατηροῦσι, τὰ τόσα Ἑλληνικά φύλλα καὶ περιοδικὰ τὰ ὅποια προθυμότατα καὶ ἀντι- τᾶσης θυσίας λαμβάνουσι, ὡς καὶ αἱ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους προσφοραὶ τὰς ὁποίας αὐθορμήτως καὶ ἐκ τοῦ ὕστε- ρήματος αὐτῶν ἐν παντὶ καὶ πάντοτε προσφέρουσι. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ταῦτα πάντα πράττοντες καὶ διε- νεργοῦντες οὐδέποτε ἐξέρχονται τῶν ὁρίων τῆς νομι- μότητος. Οὐδέποτε δηλ. δύνανται νὰ λησμονήσωσιν ὅτι εὐρίσκονται ἐν Βουλγαρίᾳ ἧς ἡ κυβέρνησις τοῖς παρέχει μὲν ἐλευθέρως καὶ ἀκωλύτως τὸ δικαίωμα τῆς ἐξασκήσεως τῶν πρὸς τὸ ἔθνος τῶν οφειλομένων καθηκόντων, ἀλλ' ἐννοεῖται ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ἐπι- τοπίου νόμου χαρασσομένων ὁρίων. Ἄν λοιπὸν τὸ νὰ ὑπακούῃ τις εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους ἐν τῷ ὁ- ποίῳ ζῇ θεωρεῖται ὑπὸ τῆς φίλης συναδέλφου ὡς ἐκ- βουλγαρισμός, ἢ ἂν ἐπίσης διότι δὲν κατάρθρωσεν ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτῆς ἀπερχόμενος ἐντεῦθεν νὰ ἀποκο- μίσῃ κατὰλογον πλήρη ὀνομάτων τῶν ἐνταῦθα Ἑλ- λήνων ἐλευώρησε τοὺτους ὅτι δὲν εἶναι γνήσιοι Ἑλλήνες ἀλλὰ πιστεύουσιν ἐαυτοὺς τοιοῦτους; ἃς μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ τῇ εἰπώμεν κα- θαρῶς ὅτι οὐδὲ αὕτη προκρίπεται τοσοῦτον εὐθαρ- σῶς τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους, διότι ἀποβλέπει πρὸς τὴν ἰδιοτελείαν καὶ τὸ ἑαυτῆς ὕλικὸν συμφέρον, ἐνε- κα τοῦ ὁποίου περιέπεσε καὶ εἰς τὴν ἀνακολουθίαν ἐκείνην, ἀρ' ἐνὸς μὲν μὴ παραδεχομένη τοὺς ἐν Βάρ- νῃ Ἑλλήνας ὡς γνήσιους, ἀρ' ἐτέρου δὲ παραδεχο- μένη τοιοῦτους ὑπάρχοντας, ἐκβουλγαρίζομένους ὁ- μως ! ! !

Ἐκφράζοντες ὅθεν τὴν δικαίαν ἡμῶν λύπην διὰ τὰ ἐν τῇ φίλῃ συναδέλφῳ γραφέντα, συγχαίρομεν εὐλικρινῶς καὶ ἀπὸ καρδίας τῇ ἀγαπητῇ συναδέλφῳ «Ἐπιθεώρησι» Ἀθηνῶν παρ' ἧς ἡρυσθημεν καὶ τὴν εἰδῆσιν ἧτις ὁμιλοῦσα πάντοτε περὶ Βάρνης καὶ τῶν ἐν αὐτῇ Ἑλλήνων ἐν πάσῃ αὐτῆς τῇ ἀφιλοκερδεῖᾳ εὐφημὸν ποιεῖται περὶ αὐτῶν μνηναί.

Ἡ Α. Β. Υ. Ο ΠΓΕΜΩΝ ΕΝ ΒΑΡΝΗ.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 4 τρ. ἀφίκετο δι' ἐκτάκτου ἀμαξοστοιχίας περ' τὴν 7.35 μ.μ. ἡ Α. Β. Υ. ὁ ἡγεμὼν Φερδινάνδος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν. Ἐν τῷ σταθμῷ ἐγένετο δεκτὸς κατὰ τὸ ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθὲν πρόγραμμα, ὑπὸ τοῦ νομάρχου, φρου- ράρχου καὶ τοῦ δημάρχου, ὅστις τὸ προσέφερεν ἄρτον καὶ ἄλας, τοῦ μητροπολίτου Σιμεὼν μετὰ τοῦ βουλγ. κλήρου, τῶν διαφόρων θρησκευτικῶν ἀρχῶν καὶ ἀ- πείρου πλήθους. Ἐν τῷ σταθμῷ ἀπεδέθησαν αὐτῷ αἱ δέουσαι ἡγεμονικαὶ τιμαὶ ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ ὁ- ρισθείσης τιμητικῆς φρουρᾶς. Μετὰ τὴν προσφώνη-

σιν του μητροπολίτου Συμεών ο ήγεμών έχαιρέτησε την τιμητικήν φρουράν μετά δε ταύτα κατηυθύνθη προς την πόλιν, ένθα έν τή πρό τή βουλγαρικῇ εκκλησίᾳ ἐπὶ τούτῳ στηθείσῃ ἀψίδι ἀνέμενον τήν Α. Υ. αἱ ἐφορεῖται τῶν διαφόρων κοινοτήτων τῆς ἡμετέρας πόλεως ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων συντεχνιῶν καὶ ἀπειρον πλῆθος, ἐκείθεν δὲ ἐν ἐπευφημίαις τοῦ λαοῦ κατηυθύνθη πρὸς τὸ ἡγεμ. ἀνάκτορον τῆς μονῆς τοῦ ἁγ. Δημητρίου. Ὁ παραδείσιος κήπος, τὸ περίπτερον τοῦ κ. Εὐγενίου Σίγριστ καὶ τινὰ ἄλλα θερινὰ ἐνδιατήματα ὡς καὶ ἅπαντα ἡ πόλις ἦσαν φωταγωγημένα. Πέντε λεπτά πρὸ τῆς ἐλεύσεως τῆς Α. Β. Υ. ἡ ἀψὶς ἐκ τῆς πώσεως φανοῦ τινος φαίνεται ἀνεφλέχθη καὶ παρ' ὀλίγον ἐγένετο ἅπαντα παρανάλωμα τοῦ πυρὸς ἂν οἱ ἐκεῖ εὐρισκόμενοι δὲν ἐλάμβανον καταλλήλα μέτρα

Τὴν Τρίτην '6 τρ. ἡ Α. Β. Υ. κατέβη εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐκκλησιάσθη εἰς τὴν βουλγαρικὴν μητροπολιτικὴν ἐκκλησίαν ένθα ὁ μητροπολίτης τῷ προσέτερε σταυρῶν, ἔπειτα μεταίτιας εἰς τὴν ἀποβαύραν ἔμεινεν ἐκεῖ λεπτά τινὰ τῆς ὥρας ἐπὶ τὴν κατέπλευσε διὰ λεμβῶν εἰς τὸ ἀνάκτορον

Ὁ γ. κ. πρὸς τὴν εἰς τὴν πόλιν ἐκκλη-

(...)

ἡ διδασκαλικὴ δὲ ἐργασία αὐτοῦ δὲν ἦτο ἀξιοκαταφρόνητος ὑπερτέρα μάλιστα τῆς τῶν συν-αδελφῶν του ὡς δύναται τις νὰ κρίνῃ ἐκ τῶν ἐξετάσεων ἀπέδειξε δὲ ὅτι ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιήσῃ ἄριστα τὰς πολλὰς καὶ ποικίλας γνώσεις τὰς ὁποίας ἐν τῇ σχολῇ ἔλαβε ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Κοινότητος ἡμῶν διορθῶν σὺν τῷ χρόνῳ καὶ τὰς τυχόν ὑπαρχούσας ἐν αὐτῷ ἐλλείψεις, ὡς π. χ. ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς γεωγραφίας τὴν ὁποίαν ἀναγκασθεὶς ν' ἀναλάβῃ, κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἐμολογίαν, ἠκολούθησε τὴν κοινὴν καὶ τετριμμένην μέθοδον (πλὴν τῆς χαρτογραφίας) ἐν ᾧ τὸ σπουδαῖον τοῦτο μάθημα ἀνεγνώριζεν ὅτι πρέπει νὰ διδάσκηται κατὰ τρόπον ἐμβριθέστερον καὶ τελεσφορώτερον· μίαν δὲ γενναίαν ἔτρεφεν ἐλπίδα ὅτι τῇ φιλομουσίᾳ τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ θὰ κατάρθου νὰ θέσῃ ἐδράμιας βάσεις πρὸς ἀπαρτισμὸν γυμνασίου, ὅτε καὶ ἀσμένως θὰ ἔβλεπε τὴν σχολὴν λειτουργοῦσαν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Πτυχιούχου τῆς φιλολογικῆς σχολῆς τοῦ ἐθνικοῦ πανεπιστημίου. Ὁ κ. Κ. Καρατζᾶς ἀρχαῖος ἀπόφοιτος τῆς πέμπτης ἂν δὲν ἀπατώμεθα τάξεως τοῦ ἐνταῦθα βουλγαρικοῦ γυμνασίου διδάσκων ἀπὸ ἱκανῶν χρόνων τὰ βουλγαρικά φυσικο-μαθηματικά καὶ λοιπὰ μαθήματα, ἐσχάτως δὲ καὶ Γαλλικά καὶ Ἑμπορικὰ δύναται καὶ ὁ ἴδιος, ἐπειδὴ εἶναι πολὺ εὐσυνειδητὸς ἄνθρωπος, νὰ ἐμολογήσῃ ὅτι κατ' οὐδένα τρόπον τῷ ἐπέτρεπον αἱ δυνάμεις του νὰ ἀναλάβῃ τὴν αὐτὴν σφαιρὴν μαθημάτων καὶ ἰδίᾳ πολλῶν τῶν ὁποίων τὴν συνέχειαν συστηματικῶς δὲν διήκουσε. Διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει γινώσκει καλλίον πάντος ἄλλου καὶ ὁ ἴδιος εἰς ποῖον λαβύρινθον δύναται νὰ εὐρεθῇ ὅστις ὑποχνεῖται πολλὰ συγχρόνως νὰ διδάξῃ δυσανάλογα τῇ πνευματι-

κῇ αὐτοῦ ἀναπτύξει. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὰ βουλγαρικά δύναται ὁ ρηθεὶς κύριος καὶ ἐν τῇ σχολῇ καὶ ἀλλαγῇ εὐδοκίμως νὰ διδάξῃ ταῦτα. Ὅσον δὲ διὰ τὰ φυσικο-μαθηματικά . . . ἡμεῖς τοῦλάχιστον δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἰδῶμεν τὴν διδασκαλίαν του καὶ ποσοῦσαν· ἴσως ἄλλοι κατῴρωσαν νὰ ἰδῶσι τὰ τελεσφόρα αὐτῆς ἀποτελέσματα ἡμεῖς ὅμως πάντοτε θὰ συντασσόμεθα τῇ γνώμῃ ἐκείνων οἵτινες τὴν διδασκαλίαν τῶν φυσικο-μαθηματικῶν, ἥτις ἀντικείμενον ἔχει πράγματα καὶ οὐχὶ ἀφηρημένας ἰδέας, ἀπαιτοῦσι νὰ τελῇται ἐν τῇ Ἑλλην. σχολῇ παρὰ ἀνδρὸς πεπειραμένου καὶ τετριμμένου ἐν τῷ εἶδει τῆς διδασκαλίας τῶν ρηθέντων μαθημάτων, ἐποῖος ἦτο ὁ σεβαστός, ἐμβριθὴς καὶ προσφιλὴς τῇ Βαρναϊκῇ κοινῇ διδάσκαλος ἡμῶν κ. Ἰωάννης Νικολάου ἀρχαῖος τῶν γραμμάτων ἀγωνιστῆς ἐν τῇ ρηθείσῃ σχολῇ. Ὅσον δὲ ἀποβλέπη τὴν διδασκαλίαν τῶν Γαλλικῶν, ἔμα τὴν ἀλήθειαν πιστεύομεν ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ κ. Καρατζᾶς θὰ ἠσθάνετο ἑαυτὸν στενοχωρημένον καθ' ἣν στιγμὴν ἐδίδασκεν ἀπὸ τῆς ἐδρας, τὸ μάθημα τοῦτο ἀπὸ ἄλλοι εἰς τὰς δημοσίας ἐξετάσεις ἀκούοντες προερέμενα τὰ γαλλικὰ ἐγγλῶν μὴ δυνάμενοι νὰ διακρίνῃσι οὐδεμίαν διαφοράν ἐν τῇ ἀπαγγελίᾳ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν Ἑλληνικῶν. Ὅπως δὲ ποτε ὅμως δὲν ἀνέμελλε ὅτι περινομεῖται ὑπὸ πολλῶν προσοντων· τὸ ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι πολλὰ πλοισιάζων καὶ συστηματικῶς ἀναπτύσσων δύναται νὰ ὠρεθῇ ἄλλως τὴν ἡμετ. Κοινοτητα τῆς ὁποίας πνευματικὸν τέκνον τυγχάνει ὅπερ καὶ ἐξ ὅλης ψυχῆς εὐχόμεθα.

Ὁ κ. Φώτιος Μεσθενεὺς ἀρχαῖος τρόφιμος τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς μετερχόμενος, ἀπὸ εἰκοσαετίας σχεδὸν τὸν διδάσκαλον ἐν διαφόροις πόλεσι τῆς Τουρκίας ἐπὶ τριετείαν ἐδίδαξε καὶ ἐνταῦθα δύο μὲν ἔτη ὡς διευθυντῆς τῆς Σχολῆς, ἐν δὲ ὡς διδάσκαλος. Καὶ ὅποῖος κυκεὼν ἐπεκράτει κατὰ τὴν διδασκαλίαν, τὰς ἐργασίους ὥρας καὶ λοιπὴν ἐργασίαν ἐν τῇ σχολῇ καθ' ὃν χρόνον διετελεῖ αὐτὴ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν του, παραλείπωμεν νὰ ἀναφέρωμεν. Ὡς διδάσκαλος ὅμως ὁ ἄνθρωπος εἶχε μὲν πολλὰς τὰς γνώσεις ἐν τοῖς Ἑλλήν. γράμμασι, πλὴν ἡ διδασκαλία αὐτοῦ ἦτο πάντοτε στεῖρα, ξηρὰ καὶ ἄγονος καὶ τοῦτο διότι οὐδέποτε φαίνεται προπαρασκευάζετο διὰ τὸ μάθημα. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦσαν παντελῶς ἄγευστοι τοῦ συντακτικοῦ καὶ ἐτυμολογικοῦ τῶν λέξεων εἰδούς, ἀναλύοντες ξηρῶς καὶ κατὰ σύμπτωσιν τὰς προτάσεις εἰς τὰ οἰκεία μέρη. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ ἱστορικά τὰ ὁποῖα ἐδίδαξεν ἀμφιβαλλόμεν ἂν ὁ ἴδιος ποτε ἐμελέτησεν ἱστορίαν ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐξῆλθε τῆς Μεγάλης Σχολῆς. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ προσωπικοῦ ἤδη δὲ περὶ τῶν μεταρρυθμίσεων.

Καὶ ἡ σχολὴ βεβαίως αὕτη ἔχει ἀνάγκην μεγάλην μεταρρυθμίσεων. Ἐν πρώτοις ἀνάγκη ἀπόλυτος νὰ μὴ ἀλλάσσωνται συνεχῶς τὰ προγράμματα ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὁ δεινὰ παιδαγωγὸς ἀρτίως ἐπαγκάμψας ἐξ Ἑσπερίας κέκτηται ἤδη πάσας τὰς ἀπαιτούμενας γνώσεις ὅπως συντάξῃ καὶ ὑποβάλλῃ πρόγραμμα σύμφωνον ταῖς ἀνάγκαις τοῦ τόπου ἡμῶν· διότι τὸ ὑπ' αὐτοῦ συνταχθὲν πρόγραμμα ἄριστα μὲν θὰ ἐφαρμοσθῇ ἐν Γερμανίᾳ διότι τυγχάνει μεταφράσεις προγράμματος γερμανικῆς τινος σχολῆς,

κάκιστα δὲ ἐν Βάρνη διότι ἐλλείπουσιν ὅλα τὰ συστατικά ἐκεῖνα στοιχεῖα ἅτινα θὰ συντελέσουν εἰς τὴν ἐπακριβῆ ἐφαρμογὴν αὐτοῦ. Ἀνάγκη λοιπὸν τὸ πρόγραμμα τοῦ ἡμετ. σχολαρχείου νὰ εἶναι ἀνάλογον πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, ἐν γένει δὲ σύμφωνον σχετικῶς τῶν ὑπαρχουσῶν ἐν αὐτῷ τάξεων πρὸς τὰ προγράμματα τῶν ἐν Ἑλλάδι γυμνασίων. β. Ὁ διευθυντῆς τῆς σχολῆς ἀνάγκη νὰ ἔχῃ τὴν ἀπαιτούμενην ἡλικίαν καὶ πείραν, νὰ φέρῃ δὲ πτυχεῖον τῆς φιλολογικῆς σχολῆς τοῦ πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Νὰ μὴ εἴπῃ δὲ τις ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν τοιοῦτον καθ' ὅσον ἀνέκαθεν ἡ ἡμετ. Κοινοτης πληρῶναι μισθὸν 90—100 εἰκοσαφράγκων κατ' ἔτος τοιοῦτον δὲ σχεδὸν θὰ πληρώσῃ καὶ ἐφέτος εἰς τὸν ἐν Πύργῳ ἐπὶ ἐν ἔτος ἐργασθέντα διδάσκαλον ἐν τῇ Ἀστικῇ σχολῇ νῦν δὲ ἐν τῷ ἡμετ. σχολαρχείῳ διορισθέντα κ. Γ. Γοργιάν τελειόφοιτον τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς! Ὡς βλέπει πᾶς τις διὰ τοῦ μισθοῦ τοῦτου ἀρεῦκτως θὰ ἐπιτύχωμεν τοῦ ποθουμένου δυνάμεθα δὲ νὰ διαβεβαιώσωμεν πάντα βουλόμενον ὅτι ἡμεῖς αὐτοὶ δυνάμεθα νὰ προμηθεύωμεν τῇ Κοινοτητι τοιοῦτον διδάσκαλον ἀντὶ τοῦ ρηθέντος μισθοῦ ἐν πᾶσι δωδεκιμήσιμον. γ. Ὁ διδάσκων τὰ φυσικο-μαθηματικά ἐν τῇ ἐν λόγῳ σχολῇ ἀνάγκη νὰ ἔχῃ ἐκ τῶν ἀριστευσαντων μαθητῶν ἐν τῷ εἶδει τοῦτῳ τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς κατὰ συστήσιν τοῦ γηραιῦ ἐν τοῖς γράμμασι καθηγητοῦ τῶν μαθηματικῶν τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς κ. Α. Σπαθάρη εὐκόλως δὲ δύναται νὰ προμηθευθῇ ἡ Κοινοτης τοιοῦτον ἀντὶ τοῦ συνήθους πληρωμένου μισθοῦ. δ) Ὁ διδάσκαλος τῆς Βουλγαρικῆς γλώσσης πρέπει ἀρεῦκτως λόγῳ οἰκονομίας νὰ γνωρίζῃ ἀπταιστῶς καὶ τὴν Γαλλικὴν διὰ νὰ μὴ συνιθίζωσιν οἱ μαθηταὶ εἰς τὴν μέχρι τοῦδε γελοίαν ἐκείνην προφοράν τοῦ σπουδαίου τοῦτου μαθήματος τῆς Γαλλικῆς γλώσσης καθόσον μάλιστα τῶν βάσεων τιθεμένων τοιοῦτων, σαθρὸν θὰ εἶναι καὶ τὸ ὅλον οἰκοδόμημα καὶ μάλιστα εἰς γλώσσαν τῆς ὁποίας πλέον ἡ ἀνάγκη ἡλίου φαινότερον καταδείκνυται. ε. τὸ ἀπαραίτητον πλέον διὰ τοὺς μαθητὰς τοῦ ἡμετ. Σχολαρχείου μάθημα τῶν Ἑμπορικῶν νὰ ἀναγραφῇ εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς Σχολῆς, νὰ θεωρηθῇ δὲ ὑποχρεωτικὸν τόσον διὰ τοὺς μαθητὰς ὅσον καὶ διὰ τὸν διδάσκαλον, νὰ διδάσκηται δὲ οὐχὶ ὑπὸ διδασκάλου τινὸς νομίζοντες ὅτι δύναται νὰ διδάξῃ τοῦτο ὡς ἐκ τῆς πείρας ἦν ἀπέκτησε παρὰ τινι μικρεμπόρῳ τὸν γραμματίσκον ἐπαγγελλόμενος (διότι ὑπῆρξαν καὶ τοιοῦτοι διδάσκαλοι ἐν ταῖς σχολαῖς ἡμῶν οἱ ὁποῖοι χωρὶς νὰ ἀπασχολῶνται ἐκ τῶν διδασκαλικῶν τῶν μαθημάτων ἠδύνατο συγχρόνως νὰ μετέρχωνται καὶ τὸν γραμματέα, καὶ τὸν συγγραφέα καὶ τὸν ἰδιωτικὸν διδάσκαλον καὶ τὸν μεταφραστὴν καὶ τὸν ἀναφορογράφον,) ἀλλὰ παρὰ ἀνδρὸς εἰδήμονος ἐν τῷ εἶδει καὶ δυνάμενος νὰ διδάξῃ οὐχὶ μόνον πῶς χαράσσονται τὰ Κατάστιχα, ποῦ γράφεται ἡ ἡμερομ. καὶ τὰ τοιαῦτα ἐπουσιώδη γνωστά καὶ τῷ ἐλαχίστῳ μαγείρῳ, ἀλλὰ κύκλον ἐμπορικῶν μαθημάτων καὶ μάλιστα, εἰ δυνατόν ὑπὸ πρακτικωτάτην ἐποψίν, τὸ ἐμπορικὸν σύστημα ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ἐργασιῶν τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγορᾶς. στ. Ἀνάγκη ἀπόλυτος πρὸς ἐπίβλεψιν τῆς ὅλης τοῦ καταστήματος

(31) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (31)

ΠΑΥΛΟΥ ΓΡΙΜΜ.

ΤΑ ΑΠΟΚΡΥΦΑ

ΤΗΣ ΜΕΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ἡ κληρονομία τῆς ἀθιγγανίδος.
(Συνέχεια).

Ἐν τούτοις ἡ λέξις μήτηρ γεννᾷ ἀνεκλαήτου χαρὰν παρ' ἐκείνοις μάλιστα οἵτινες δὲν ἐγνώρισαν τὴν μητρικὴν ἀγάπην καὶ προκαλεῖ ἐπὶ τῶν ἐνθαλμῶν δάκρυα. Ἡ ἰδέα αὕτη εἶναι νόθος υἱὸς τοῦ αὐτοκράτορος δὲν ἀνεπτέρωσε τὰς ἐλπίδας αὐτοῦ· τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐσκεπτετο μόνον τὴν μήτέρα του ἡ ὅποια κατὰ τὴν ἐπιστολὴν ὑπῆρξε δυστυχὴς τοῦτο ἀπεσπα ἀπὸ τῶν ὀδυρμῶν αὐτοῦ ποταμὸν δακρυῶν. Ἐλαβε τὴν ἐπιστολὴν καὶ τὴν ἐκρίβην ἐντός τῶν βολακίων του ὡς πολὺ μὲν νεμερλίον

Πένθιμος ἑορτή.

Παχὺ στῶμα χιόνος ἐκάλυπτε τὸν αὐτοκράτορικὸν κήπον τῶν ἐν Γατσίνο ἀνακτόρων, διὰ δὲ τῶν παραθύρων διαχέεται ἀπλετον φῶς ἐπὶ ἱκανῆς ἐκτάσεως. Ἐν Γατσίνο, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ῥωσσίας πανηγυρίζεται ἡ ἑορτὴ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ μάλιστα ἐνταῦθα ἐωρτάζετο μετὰ σχετικῆς μεγαλειτέρας λαμπρότητος, διότι τὸ ἐρημικὸν τοῦτο μέρος ἐξελεξεν ὁ αὐτοκράτωρ ὅπως ἑορτάσῃ τὴν ἑορτὴν αὐτοῦ· ἐν τούτοις ἡ ἑορτὴ διεξήχθη ἀσημῶτον παρ' ἄλλα ἔτη διότι ὁ προστάτης τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τῆς Ῥωσσίας ἐγκατέλιπε πῶς τὴν Ῥωσίαν εἰς τὴν ἰδίαν ἑαυτῆς τύχην.

Ἄλλοτε οἱ πρέσβεις τῶν ξένων αὐλῶν ἐσπεύδον ὅπως ἐγκαίρως ὑποβάλλωσι τὰ συγχαρητήρια αὐτῶν πρὸς τοῦ ἐπιπροσβίου κολοσσοῦ. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν πόσον ἤλαττώθη! σήμερον ἦλθον σιδηροδρομικῶς μόνοι οἱ πρέσβεις τῆς Σαξωνίας, Πρωσσίας καὶ Αὐστρίας, ὅστις κατὰ διαταγὴν τοῦ κυριάρχου του συνήνωσε τὰ συγχαρητήρια αὐτοῦ μετὰ τινος τηλεγράφου, ὅτι ἐὰν μέχρι Μαρτίου δὲ, συνμολογήτῃ εἰρήνην, ἡ Αὐστρία

θὰ συνενωθῇ μετὰ τῶν κατὰ τῆς Ῥωσσίας συμμάχων.

Τὴν πρωίαν ὁ Νικόλαος ἠκροάσατο τῆς ἱερᾶς λειτουργίας ἐν τῷ ναῷ τῶν ἀνακτόρων, ὅπου ὑπῆρχεν αὐτὸς καὶ ὁ πρωθυερεὺς Μπαχάνωφ ὅστις μικροῦ δειν ἔρριπτε τὸ ἱερὸν ποτήριον ἅμα ὡς παρετήρησε τὸν αὐτοκράτορα. Ὁ Μπαχάνωφ ἦτον ὁ πνευματικὸς πατήρ τοῦ αὐτοκράτορος ἐν καὶ ἐξομολόγησε τὴν προηγούμενην ἡμέραν· ἡ ἐξομολογησις φαίνεται ὅτι ἦτο σπουδαία διότι τὸ πρόσωπον τοῦ ἱερέως διετελεῖ σκυθρωπὸν.

Ἐπὶ τινὰς ὥρας μετὰ τὴν λειτουργίαν εἰργάσθη ὁ αὐτοκράτωρ διέταξεν ὅπως μετατεθῇ ὁ διοικητῆς τῆς Φιλανδίας, ἐδέξατο τὴν ἐκθεσιν τοῦ Μενσικώφ ἐκ Κριμαίας εἰπών: «σήμερον βῆλθουσι λίθους κατὰ Μενσικώφ ἄλλ' ἐκ τῶν λίθων τούτων τὸ μέλλον ὁ ἀνεγείρῃ μαυσωλεόν».

Οἱ υἱοὶ τοῦ αὐτοκράτορος δὲν εὕρισκονται παρὰ τῷ πατρὶ· οἱ μικρότεροι Νικόλαος καὶ Μιχαὴλ ἀπῆλθον εἰς Κριμαίαν πρὸς ζήτησιν στρατιωτικῆς δοξῆς καὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ὁ διαδόχος

ἐργασίας καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος καὶ ἐν γένει τῆς ὅλης προόδου καὶ εἰς τὰ γράμματα ὡς ἐπίσης καὶ τὴν ὅλην διαγωγὴν τῶν μαθητῶν τόσο ἐντὸς τῆς σχολῆς ὅσον καὶ ἐκτὸς αὐτῆς, ἀνάγκη λέγομεν α'. ἡ Ἐφορεία ἐν γνώσει διατελοῦσα τοῦ ὑψηλοῦ ὑπουργήματος δι' οὗ περιέβαλεν αὐτὴν ἡ ψήφος καὶ ἐμπιστοσύνη τοῦ λαοῦ, καὶ τὴν μεγάλην ἣν ὑπέχει ἀπέναντι αὐτοῦ εὐθύνην, νὰ ἐπισκέπτηται ἂν οὐχὶ δις καὶ τρίς, τουλάχιστον ἀπαξ καὶ ἐβδομάδᾳ τὴν σχολὴν, παρακολουθῇ τὴν καθόλου πορείαν αὐτῆς καὶ αὐτὴ ἡ ἰδία ἐπιβάλλῃ τὰς ἀναγκαίας τοῖς παρεκτρεπομένοις μαθηταῖς τιμωρίας μετὰ πρῶτην ἐννοεῖται καὶ δευτέραν δημόσιον νομοθεσίαν. Τὰ ἐκ τῶν συνεχῶν ἐν ταῖς σχολαῖς ἐπισκέψεις τῆς Ἐφορείας ἀποτελέσματα, θὰ δείξωσι σὺν τῷ χρόνῳ ὁποῖους καρποὺς δύνανται ἡ σχολὴ οὕτω πως ρυθμιζομένη νὰ παραγάγῃ β'. δὲ ὁ παιδονόμος τῆς σχολῆς ἐκτὸς τῆς ὑποχρεώσεως ἣν ἔχει νὰ ἐπιβλέπῃ τὴν συμπεριφορὰν τῶν μαθητῶν ἐντὸς τῆς σχολῆς, ἀνάγκη νὰ τῷ ἐπιβληθῇ τὸ καθήκον νὰ ἐπιτηρῇ αὐτοὺς καὶ ἐκτὸς τῆς σχολῆς· ἀπερχόμενος δηλ. εἰς τὰ γνωστά αὐτῶν κέντρα ὅπου συναθροίζονται καὶ μυρίας ὄσας διαπράττουσιν ἀσχημίας νὰ καταγγέλλῃ τὰς πράξεις αὐτῶν εἰς τὴν Ἐφορείαν καὶ διὰ ταύτης εἰς τοὺς γονεῖς, ἂν δὲ καὶ μ.τ.ὰ τὸ διαβῆμα τοῦτο ἐξακολουθήσῃ τις τῶν μαθητῶν νὰ ἐμμένῃ ἐν τῇ κακίᾳ, ὁ τοιοῦτος ἔνα μὴ διαφείρῃ καὶ ἄλλους ἀνάγκη νὰ ἀποβάλλῃται τῆς σχολῆς ἀδιάφορον τίνος υἱὸς τυγχάνει ὁ τοιοῦτος. Ἐπιμένοντες πολὺ εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀγωγῆς καθόσον γνωστὸν τυγχάνει τί διαπράττουσιν οἱ μαθηταὶ μεταβαίνοντες εἰς τὸ Σχολαρχεῖον. στ'. δὲ τέλος τὸ μάθημα τῶν ἐκθέσεων ὑπερμολίς τὸ παρελθὸν ἔτος εἰσῆχθη χάρις τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ τέως διευθυντοῦ τῆς σχολῆς ὡς καὶ τῆς ἐπιστολογραφίας ἀνάγκη νὰ καλλιεργηθῇ καὶ νὰ καταστῇ ὑποχρεωτικὸν ἐν ἀπάσαις ταῖς ἀνωτέρας τάξεσι διότι τότε καὶ μόνον ὁ μαθητὴς θὰ δυνήθῃ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἀπαιτήσεις καὶ ἑαυτοῦ, καὶ τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ καταστήματος ἐν τῷ ὅποιῳ θὰ προσληφθῇ πρὸς ἐργασίαν βραδύτερον.

Οὕτω καὶ μόνον ρυθμιζομένη ἡ σχολὴ θὰ ἐκπληρώσῃ τὸν προορισμὸν αὐτῆς δι' ὃν λειτουργεῖ, θὰ ἱκανοποιήσῃ δὲ καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς ἡμετ. κοινωνίας. Τὰς ιδέας μας ταύτας περὶ τοῦ Παρθεναγωγείου καὶ τῆς ἐν λόγῳ σχολῆς ἐξεθήκαμεν πρὸ ἐνὸς καὶ ἐπέκεινα μηνὸς καὶ τῷ σεβαστῷ προέδρῳ τῆς ἐνεστῶσης Ἐφορείας ἐν συνόψει, ὅτε τυχαίως, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, συνηντήθημεν ἐν περιπάτῳ ἀπὸ τῶν Νεοκροταφείων, μέχρι τῆς ἀγορᾶς διαρκέσαντι. Ἄν δὲ καλῶς ἐνθυμώμεθα συνεμερίσθῃ ταύτας κατὰ γράμμα καὶ ἐπεδοκίμασεν αὐτάς, ἐπιπροσθέσας μάλιστα εἰς τὸ περὶ συνεχῶν ἐπισκέψεων τῆς Ἐφορείας ζήτημα, ὅτι θὰ προτείνῃ εἰς τοὺς συναδέλφους τοῦ ὅπως εἰς ἐκ τῶν Ἐφόρων παραμένῃ εἰς τὸ Γραφεῖον καὶ ἐπισκέπτηται συνεχῶς τὰς σχολὰς, καὶ ὅσον μάλιστα αὐτὸς καὶ ἦν ἐποχὴν «ἀλλοιοῖς ὑπεῖκων» ἀνέλαβε τὴν προεδρείαν τῆς Ἐφορείας, ἀντέταξεν «ἐρρωμένῃ» ἀντίστασιν» ἀναγνωρίζων τὴν μεγάλην ἣν ἀναλαμβάνει εὐθύνην ἀπέναντι τῆς κοινωνίας καὶ τοῦτο διότι παρὰ πᾶσαν τὴν προθυμίαν του, αἱ ἐμπορικαὶ τοῦ ἐργασίαι δὲν τῷ ἐπέτρεπον νὰ ἀ-

σχολῆται εἰς τὰ τῆς Ἐφορείας. Παρεδόχθῃ δὲ τότε καὶ μόνον ὅτε τῷ διεβεβαίωσαν ὅτι ἄλλοι θὰ ἀναλάβωσι τὴν καθήκον τῆς ἐπιβλέψεως τῆς τακτικῆς λειτουργίας τῶν σχολῶν. Ἐνθυμούμεθα μάλιστα ἐπὶ προσέθηκεν ἐν τέλει «ὅν ὅμως ὅτε μετὰ λύπης μου παρατηρῶ ὅτι οὐδεὶς τῶν συναδέλφων μου κατώρθωσε νὰ ἐκπληρώσῃ πιστῶς τὸ ἐπ' ἀνάγκης τοῦτο διὰ τὴν τελεσφόρον λειτουργίαν τῶν ἡμετ. εκπαιδευτηρίων καθήκον, θὰ ἀπαιτήσω τοῦτο παρὰ τῶν συναδέλφων μου ἐν ἀποτυχίᾳ δὲ θὰ παραιτηθῶ!

Εὐχόμεθα ὁ κ. πρόεδρος ἐν συνεδριάσει μετὰ τῶν συναδέλφων τοῦ νὰ κατωρθώσῃ νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ λυσιτελὲς τοῦτο διὰ τὴν ἀπρόσκοπον λειτουργίαν τῶν ἡμετ. σχολῶν μέτρον!

Γ. Σ.

ΒΑΡΝΑΪΚΑ.

Ἀναγκαζόμεθα ὅπως δημοσιεύσωμεν τὴν μετριοπαθεστέραν ἐκ τῶν ἀποσταλεισῶν ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν διατριβῶν ἥτις ἐγγράφῃ ὑπ' ἀνδρὸς σημαίνοντος καὶ ἀξιοπύστου.

(Ἐκτακτος ἀνταπόκρισις «Ὁδησσοῦ»).

Ὅσῳ βλαβερὸν καὶ ταπεινὸν εἶνε τὸ γράφειν εἰς τὰς ἐφημερίδας περὶ τοῦ δεινὸς ἢ δεινὸς προσώπου, τοσοῦτῳ ὠφέλιμον καὶ ἐπ' ἀνάγκης τὸ παρακολουθεῖν τὴν διαγωγὴν καὶ τὴν πολιτείαν τῶν προσώπων, ὅταν ταῦτα ἔχωσιν οὐρανὸν ποτε σχέσιν πρὸς τὰ γενικά ἢ μερικώτερον εἰπεῖν πρὸς τὰ κοινοτικά ἡμῶν συμφέροντα· διὸ πᾶς εὐσυνειδήτος μετὰ χαρᾶς καὶ ἐγνωμοσύνης ἀναγινώσκει τὰ ἐν τῇ νεαρᾷ «Ὁδησσοῦ» δημοσιευόμενα περὶ τῶν κοινοτικῶν ἡμῶν πραγμάτων, ἥτις φειδομένη τῶν γενικῶν συμφερόντων θαρρύντως καὶ ἀταράχως θυσιάζει πρὸ τοῦ βωμοῦ τοῦ δημοσιογραφικοῦ καθήκοντος τὰ ἄτομα καὶ τὰ ἀτομικά συμφέροντα. Ἀπορον λοιπὸν διατί ἡ «Ὁδησσοῦ» ἐτήρησεν ἔνοχον σιγὴν καὶ δὲν ἤνοιξε τὰ χεῖλη αὐτῆς ὅπως εἴπῃ ὅσα λέξεις περὶ τοῦ ἐσχάτως διορισθέντος ὑπὸ τῆς ἐφορείας τῶν Ἑλληνικῶν εκπαιδευτηρίων Βάρνης διδασκάλου κ. Γ. Γοργίου, ἀρῶ μάλιστα κατὰ τὸν δημοσιογραφικὸν κανονισμὸν οἱ ἐφημεριογράφοι πρῶτοι ὀφείλουσιν ὅπως θίξωσι καὶ συζητήσωσι τὰ ἐνδιαφέροντα τοῖς ἀναγνώσταις ζητήματα.

Ἀναλαβὼν ὅπως ἀναπληρώσω τὴν καθυστέρησιν τῆς ἐφημερίδος «Ὁδησσοῦ» λυποῦμαι ὡς μὴ δυνάμενος ἕνεκα τῶν πολλῶν μου ἀσχολειῶν ὅπως κάμω λόγον ἔκτενῃ περὶ τοῦ ἐν λόγῳ κυρίου, πλην ἄλλ' ὅμως συνῶδᾳ τῇ ἀνωτέρᾳ ἀρχῇ· τολμῶ νὰ φέξω τὴν ἐν τῷ περὶ οὗ ὁ λόγος ζητηματικὴν ἐπιπόλαιον καὶ ἀξιόπεμπτον βίαν τῆς Σ. ἐφορείας Σας· ὁ κοινὸς νοῦς ἡ πηγόρευε νομίζομεν ὅπως πρὸ παντὸς διαβήματος ζητήσῃ πληροφορίας ἐπιστήμους παρὰ τῆς ἐν Πύργῳ ἐλλ. ἐφορείας περὶ τοῦ κ. Γοργίου διατελέσαντος διδασκάλου ἐν τῇ ἀστικῇ σχολῇ Πύργου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Τσίκα καὶ ἀπολυθέντος ὑπὸ τῆς εὐσυνειδήτου ἐφορείας ἡμῶν μετὰ ἐνὸς μόνου ἔτους διδασκαλίαν, καθόσον δι' εὐνοήτους λόγους δὲν κατώρθωσε νὰ φιλοξενηθῇ ὁ κ. Γοργίας ὑπὸ τὰ ραγνώματα τῶν ἐκπαι-

δευτηρίων ἡμῶν περισσότερον παρὰ ἐν τῇ γείτονι Ἀγχιόλῳ· ἄλλ' ἴσως ἐροῦντο οἱ κ. ἐφοροὶ σας μήπως μετανοήσαντες ἀποσύρωμεν τὴν . . . παύσιν του καὶ οὕτω στερήσωμεν τὴν ὁμογενὴ κοινότητα Βάρνης ἀπὸ ἐν ἑνὸς καὶ ἐπὶ οὐδὲν. Οὐδεὶς φθόνος! ἀλλὰ περὶ τοῦ κ. Γοργίου προκειμένου δὲν ἰσχύει τὸ προγονικὸν ἐκεῖνο «τὸ γοργὸν καὶ χάριν ἔχει» τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆς ἱστορίας μικρὸν ἤ οὐδόλως μᾶς ὠφέλησεν· ἐὰν δὲ ἔχῃ χάριν τινὰ καὶ ὠφέλειαν ἐν τῷ προκειμένῳ ζητηματικῷ ἔχει δι' αὐτὸν τὸν κύριον Γοργίαν, ὅστις ἀντὶ διδασκάλου τῆς ἀστικῆς σχολῆς διορίσθῃ διδασκαλὸς τῆς ἐν Βάρνῃ ἀνωτάτης ἐλληνικῆς σχολῆς καὶ ἴσως καὶ διευθυντὴς μετὰ τὴν κατὰ τὴν θείαν βεβαίως φώτισιν παραίτησιν τοῦ τέως τοιοῦτου· ἀντὶ τῆς παρ' ἡμῖν περιφρονήσεως τυγχάνει λαμπρᾶς, ἀγαθῆς καὶ εὐαγγελικῆς ὑπὸ τῆς ἐφορείας Βάρνης ὑποδοχῆς καὶ τὸ δὴ σπουδαῖον καὶ μέγιστον ἀντὶ τῶν ἐξήκοντα λιρῶν λαμβάνει ἐν ἐν ἡμέραις!! «Ἄνω ποταμῶν χωροῦσι πηγαί» κατὰ τὸν ποιητὴν! Ἡ ἐφορία σας φαίνεται μὴ ἀξιοθεῖσα ὅπως διορίσῃ μέχρι τοῦ παρόντος σχολικοῦ ἔτους σπουδαῖον διδασκαλὸν καὶ μὴ ἔχουσα γνώσιν τῶν ἀγυριῶν πολλῶν ἐν Ἀθήναις φοιτητῶν ἐθαμβώθη καὶ ἔμεινεν ἐμβρόντητος πρὸ τῆς διαβεβαίωσεως τοῦ διδασκάλου τῆς ὅτι κατεχεῖ ἀποδείξεις τῆς φιλολογικῆς σχολῆς τοῦ ἔθνικοῦ πανεπιστημίου, τὰς ὁποίας, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, καὶ ἐκ Βάρνης δύνανται νὰ προμηθεύηται, Μὴ χειρότερα!

Εἴθε ὅμως μόνον ἀντὶ ἐννεμήκοντα λιρῶν νὰ κοστίσῃ εἰς τὴν ἐφορίαν ὁ κ. Γοργίας, ὅστις δυστυχῶς δὲν ἀπέκτησεν εἰσέτι καὶ τὴν βουλγαρικὴν ὑπηκότητα καὶ πολλάκις θὰ φοραθῇ παρεκτρεπόμενος τῶν ὑψηλῶν αὐτοῦ διδασκαλικῶν καθήκοντων, παρεκκλινὼν ἐν ταῖς κοινωνικαῖς σχέσεσι, ἀλλότρια πραγματευόμενος καὶ ἐνσπεύρων ζήλῳ πρὸς σχηματισμὸν προστατευτικῆς μερίδος· εἴθε συντόμως εἰπεῖν ὅπως διαψεύσῃ τὸ παρελθὸν αὐτοῦ, τῇ δὲ ἐφορίᾳ Βάρνης γίνωσι τὰ παθήματα μαθήματα!

Ἐν Πύργῳ 3 Αὐγούστου 1891.

Εἰς ὁμογενῆς.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Ἀύριον Κυριακὴν 11-ην Αὐγούστου τελεῖται ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πολυκλαύστου

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΩΚΑ.

Προσκαλοῦνται λοιπὸν οἱ φίλοι τῆς οἰκογενείας τοῦ μεταστάντος ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ συνενώσωσι μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τὰς ὑπὲρ τοῦ μακαρίτου δεήσεις αὐτῶν!

— Διήλθε διὰ τῆς ἡμετ. πόλεως προερχόμενον ἐκ Βλαχίας μέρος τοῦ Ἑλληνο-δραματικοῦ θιάσου τοῦ κ. Κ. Σ. Πέρβελη ὅστις κατὰ τὸν παρελθόντα χειμῶνα διὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ θεατρικῶν παραστάσεων ἐπὶ ἱκανὸν ἔτερπε τὸ σεβαστὸν ἡμῶν κοῖνον. Τὴν παρελθούσαν δὲ Τετάρτην μετέβη εἰς Πύργον ἐνθα κατὰ πάσαν πιθανότητα μεταβήσεται καὶ ὁ συμπαθὴς θιασάρχης ἀναμενόμενος ἐκ Κωνσταντίνης, θὰ

Ἀλέξανδρος διέτριβεν ἐν Πόλῳ ὅπως εὐρίσκειται πλησίον τῆς Αὐστρίας ἥτις αἰώνως παρεσκευάζετο, ὁ Κωνσταντῖνος κατεγίνετο περὶ τὰ φρούρια τοῦ Κρονστάδ καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς Πετροπόλεως ἀπὸ τῶν ἐπιθέσεων τῶν συμμάχων· ἐπὶ μίαν μόνον στιγμὴν παρευρέθη εἰς Γάτσινον ὅπως ἀσπασθῇ τὴν χεῖρα τοῦ σεπτοῦ πατρὸς του καὶ πάλιν ἀνέλαβε τὰς ἐργασίας αὐτοῦ, ἡ αὐτοκράτειρα τέλος ἀσθενῆς ἀπὸ τοῦ 1825 ὅτε οἱ συνωμῶται εἰσδύσαντες ἐντὸς τῶν ἀνακτόρων ὅπως ἀρπάσωσι τὴν αὐτοκρατορικὴν οἰκογένειαν ἀπέτυχον χάρις εἰς τὴν τολμὴν τοῦ Νικολάου καὶ καταβλήθεισα διὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον δὲν ἡδυνήθη νὰ ἐξέλθῃ τῶν ὁματιῶν τῆς.

Ἐχων στηριγμένην τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῆς χειρὸς ὁ αὐτοκράτωρ ἐπεθεώρει τὴν ἐκθεσιν τοῦ Μενσικωφ. Ἀπέναντι αὐτοῦ ἐκάθητο ὁ στρατηγὸς Σουχοζανέτ καὶ παρετήρει περιέργως τὸν Νικολάου.

— Οἱ Σεβαστοπολίται μου μαχονται ὡς λέοντες, εἶπεν ὁ αὐτοκράτωρ· ἡ ἀντίστασις ἦν ἀντέταξαν εἶνε μοναδικὴ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν πολέμων. Πεντήκοντα χιλιάδες σφαιρῶν ριπτοῦνται καὶ ἑκάστην καὶ τὰ

τέκνα μου πανηγυρίζουσι τὴν ἐορτὴν τοῦ πατρὸς των ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Στρατηγέ, ἕκαστος μὴν τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑπὸ τὴν Σεβαστοπόλιν στρατιωτῶν θὰ ὑπολογισθῇ ὡς ὁλόκληρον ἔτος.

— Μεγαλειότατε, σκεφθῆτε ὅτι . . . διέκοψεν ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν.

— Διατί νὰ σκεφθῶ! διότι ἡ συγκατάθεσις αὕτη εἶναι λίαν σπανία καὶ ἀσυνήθης; Τὸ γνωρίζω ἀλλὰ καὶ ἡ ἀντίστασις τῶν υἱῶν μου εἶνε ἀσυνήθης.

— Μεγαλειότατε σκεφθῆτε περὶ τῆς ἀντιζήλιας καὶ τῆς ἀθυμίας τῶν λοιπῶν στρατιωτῶν οἵτινες εἰσιμαί ὅπως θυσιάσωσι τὴν ζωὴν των ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας Μεγαλειότητος· ἀπαντᾶ δύνανται νὰ πορευθῶσιν εἰς τὰ τεῖχη τῆς Σεβαστοπόλεως!

— Ἐγὼ τὸ θέλω, εἶπεν ὁ αὐτοκράτωρ διὰ φωνῆς ἀποκλειούσης πᾶσαν ἀντίρρησην.

Ὁ ὑπουργὸς ὑπεκλίθη καὶ ἐσίγησεν.

— Ὁ Δάκμεβεργ δὲν πρέπει νὰ μένῃ ἐν Σεβαστοπόλει, ἐξηκολούθησε, διότι ἡ ἀργυρορία αὐτοῦ εἰς τὴν Τσερνάγια ἐπέφερε τὸν ὀλεθρὸν ἡμῶν.

— Μεγαλειότατε, ἐτολμήσεν ν' ἀντιτάξῃ ὁ ὑ-

πουργός, ὁ καιρός, ἡ ὁμίχλη, ἡ βροχὴ . . .

— Ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς πρέπει νὰ ὑπερβῇ τὰ κωλύματα. Ὁ Δάκμεβεργ δὲν θὰ μένῃ . . . Ὁ Σουχοζανέτ ἐσιώπησεν.

— Ποῖον λοιπὸν νὰ στείλωμεν εἰς τὴν θέσιν του; ἠρώτησεν ὁ αὐτοκράτωρ· ἀλλὰ πρὶν ἢ ἀπαντήσῃ ὁ ὑπουργός, προσέθηκε:

— Ναί! τὸν Ὁστὲν-Σάκεν!

— Μεγαλειότατε, ἀκόμη ἐν γερμανικὸν ὄνομα, ἐν ξενικὸν ὄνομα . . .

Ὁ αὐτοκράτωρ ἤγειρε τὴν κεφαλὴν.

— Πῶς! μήπως εἶται καὶ σὺ ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἀποκαλοῦνται Νέα Ρωσσία; συμφώνως μετὰ τὰς ἀπαιτήσεις σου ἀπέστειλα καὶ τὸν Μουράβιεφ εἰς Καύκασον, ἀλλὰ τί κατώρθωσε; ἐνίκηθη ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν. Ποῖον ἀρὰ γε χαίρουσιν οἱ Ἀγγελοι! Τέτρα λοιπὸν μήπως ἐπιθυμεῖς ὅπως διορίσω γενικὸν διοικητὴν τὸν Ἐμόλωρ.

(Ἀκολουθεῖ).

δώση δὲ ἐν τῇ Πύργῳ καὶ τῇ γαίτῳι Ἀγγιᾶλῳ ὀλίγας ἐαρινὰς θεατρικὰς παραστάσεις. Πιστεύομεν ὅτι οἱ φιλοθεάμονες κάτοικοι τῶν ρηθιστῶν πόλεων θὰ ἐπωφεληθῶσι τῆς μοναδικῆς ταύτης πρὸς τέρψιν εὐκαιρίας.

— Πληροφορούμεθα ὅτι τῇ αἰτήσῃ τοῦ Ἡγεμόνος ἡ ἡμετ. Κοινότης παρεχώρησε διὰ τὴν σωματοφυλακίαν αὐτοῦ τέσσαρα δωμάτια κατὰ τὴν ἑρᾶν Μονὴν τοῦ Ἀγ. Κωνσταντίνου δωρεάν. Τὸ ἔργον λαμπρὸν καὶ ἀξίον παντὸς ἐπαίνου.

— Πληροφορούμεθα ἐπίσης ὅτι οἱ κ. Χ. Α. Λαμπριδῆς τῶς διευθυντῆς τοῦ Ἑλλ. Σχολαρχείου καὶ Γ. Ο. Σκαναβῆς τῶς διδάσκαλος τῆς Κοινότητος ἐξητήσαντο δι' ἐπὶ τούτῳ ἐπιστολῆς τὴν ἀδειαν παρὰ τῆς Ἐφοροδημογεροντίας ὅπως διδάξωσιν ἀνὰ δύο ὥρας ἑκαστος καθ' ἑκάστην ὥραν τὰ Ἱερὰ καὶ εἴτι ἄλλο μάθημα ὃ μὲν ἐν τῷ Σχολαρχείῳ ὃ δὲ ἐν τῇ Ἀστικῇ Σχολῇ.

— Τὴν παρελθούσαν τρίτην 6-ην τρ. ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας Φραγκίσκου τοῦ Α' ἐγένετο δοξολογία ἐν τῷ ἐνταῦθα καθολικῷ ναῷ ἐν ᾧ παρήσαν τινὲς τῶν προξένων, ὁ νομάρχης Βάρνης, εἰς ταγματάρχης ἐν μέρους τοῦ ἡγεμόνος καὶ οἱ ἐνταῦθα ὑπῆκοι τῆς Αὐστρίας.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν γενομένων τῶν ἐκλογῶν τῶν νομαρχιακῶν συμβούλων ἐξελέγησαν ὡς τοιοῦτοι ἐκ τῆς ἐκλογικῆς περιφέρειας Βάρνης οἱ κ. κ. Βελίτσκος Χριστῶφ, Γεώργιος Νόφ, Νουμάν Ἐφέντης καὶ Μόσχες Πέτρωφ. Ἡ ἐκλογή εἶναι λίαν ἐπιτυχὴς διότι τὰ πρόσωπα ταῦτα εἶναι λίαν γνωστὰ καὶ δεδοκιμασμένα ἐπὶ ἀκεραιότητι χαρακτῆρος ἀπολαύουσι δὲ τῆς γενικῆς τῶν πολιτῶν ὑπολήψεως καὶ ἐμπιστοσύνης.

— Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην τὸ ἑσπέρας περὶ τὴν 9-ην ὥραν μ. μ. οἱ φύλακες τῶν θαλασσίων λουτρῶν ἐν εὐθυμίᾳ φαίνεται εὐρισκόμενοι ἤρξαντο κατ' ἐπανάληψιν πυροβολοῦντες διὰ πολυκότου. Ἐντρομοπολλοὶ τῶν κατοίκων τῶν πλησίον οἰκιῶν ὡς καὶ οἱ εὐρεθέντες ἐν τοῖς πλησίον καφενεῖσι ἔσπευσαν πρὸς τὸν δημαρχ. κήπον νομιζόντες ὅτι διεπράχθη κακούργημα· εἰς τὰς ἐρωτήσεις δὲ αὐτῶν οἱ φύλακες ἀνέταξαν „διασκεδάζομεν“ ὃ δὲ τυχαίως εὐρεθεὶς ἐκεῖ ἀστυνομικὸς κλητὴρ εἰρηνικῶς „χαμὰ ἀτέσ τουτουστοῦ“ (τὸ λουτρὸν ἦναψε). Παρακαλοῦμεν τὴν ἀστυνομίαν ἥτις κηδομένη τῆς ἡσυχίας τῶν πολιτῶν δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἀνατίναξιν οὐδ' αὐτῶν τῶν πυροκροτᾶλων ἐν προκεχωρηκυῖα ὥρᾳ, νὰ τιμωρήσῃ τοὺς ἐν λόγῳ κυρίους!

— Ἀπὸ τὴν πρωίαν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ἤρξατο διαλειμματικὴ βροχή ἥτις πρὸ πολλοῦ ἀναμένετο περὶ τὴν 10-ην ὁ ὥραν κεραυνὸς πείσων κατὰ τινος οἰκίας ἀπέναντι τοῦ 2-ου ἀστυνομικοῦ τμήματος (Τσιγκενέ-μαχαλὲ) διεπέρασε τὴν καπνοδόχον καταστρέψας αὐτήν καὶ ἐφθάσε μέχρι τοῦ κάτωθεν τῆς οἰκίας ἐργαστηρίου ἐνθα εἰργάζοντο ὑποδηματοποιοὶ ἐξελθόντες διὰ τῆς ὑέλου παραθύρου τινὸς ἀνευ οὐδεμιᾶς βλάβης. Οἱ ὑπάρχοντες ἐκεῖ σταυροκοπούμενοι ἠὲ χαρίζοντες τὸν Θεὸν διὰ τὴν ὡς ἐκ θαύματος σωτηρίαν τῶν.

— Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν κ. Γρέκωφ τὴν παρελθούσαν τετάρτην ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν κατευθυνόμενος εἰς Σοφίαν.

— Πληροφορούμεθα ὅτι αὐριον ἡ Α. Β. Γ. παρευρεθήσεται εἰς ἔθνην χορὸν γενησόμενον κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν Αὐτῆς ἐν τῷ χωρίῳ Κεστηριτισίῳ.

Ἡ διευθύνσις τῆς «Ὁδησοῦ» ζητεῖ τὴν συγγνώμην τῶν ἀναγνωστῶν αὐτῆς διότι ἔνεκεν τοῦ ἐπείγοντος τοῦ χρόνου τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους ἐνησχολήθη ἐν τῷ ἀνά χεῖρας ἀριθμῷ περισσότερον εἰς τὰ τῶν Σχολῶν τῆς ἐν Βάρνῃ Ἑλλ. Κοινότητος.

Ἐκ τοῦ Γραφείου.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

— Ἐπὶ τῇ εἰς τὸν θρόνον ἀναρῆσει τοῦ Ἡγεμόνος Φερδινάνδου προσέβησαν εἰς ἀντισυνταγματάρχας ἅπαντες οἱ ταγματάρχαι, δικηκταὶ μισραρχῶν καὶ συνταγματῶν. Ὁ διευθυντὴς τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου ἀντισυνταγματάρχης Πετρώφ εἰς συνταγματάρχην καὶ πολλοὶ ἄλλοι κατώτεροι ἀξιωματικοὶ εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμὸν.

— Κατὰ τὴν „Φωνὴν τῆς Δοβρούτζης“ ὁ βουλγαρὸς πρόσφυξ Οὐζούνωφ συνελήφθη ἐν Ὀστρώφ μετὰ μιᾶς συγγενούς του καὶ ἐνὸς κορασίου τὴν 2 τρ. ὡδηγήθη εἰς τὴν εἰσαγγελίαν Κωνσταντίνης, ἀπελύθη δὲ μετὰ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν πόλιν. Τὴν δευτέραν ἡμέραν ὁ Οὐζούνωφ ἀνεχώρησε διὰ Μπριμπαδάγ.

— Ἡ „Πιλόδωφ“ μετ' εὐχοριστήσεως γράφει, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ἔλαθεν ὑπ' ὄψει τὴν παράκλησιν βουλγαρικῶν τινῶν φύλλων, ἀναφορικῶς πρὸς τὴν παράδοσιν τῶν τηλεγραφημάτων τοῦ „Βαλκανικοῦ πρακτορείου“ εἰς βουλγαρικὴν γλῶσσαν.

— Ἀγγέλλουσιν ἐκ Σοφίας τῷ Ρουμανικῷ τηλεγραφικῷ πρακτορείῳ ὅτι τὸ πρακτορεῖον τοῦ Αἴμου ἐξουσιοδοτήθη νὰ διαφύσῃ κατηγορηματικῶς τὴν εἰδησιν περὶ ὑπογραφῆς πρωτοκόλλου μεταξὺ τοῦ Μεγάλου Βεζύρου καὶ τοῦ ἐν Κ]πόλει βουλγάρου διπλωματικοῦ πράκτορος ὡς πρὸς τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ Ἡγεμόνος Φερδινάνδου ὡς κυριάρχου τῆς βουλγαρίας.

— Τῇ 4-ῃ Αὐγούστου ἡ Α. Β. Γ. ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν ἐν Ρουσσουκίῳ τοὺς ἐκεῖ προξένους τῆς Ρουμανίας, Ἰταλίας, Αὐστρίας, Ἀγγλίας καὶ Ἑλλάδος.

ΚΡΗΤΙΚΑ

Οἱ διὰ τὰς ἐν τῇ φυλακῇ Ρεθύμνης τραγικὰς σκηνὰς κατηγορούμενοι δώδεκα Τούρκοι ἀπεσταλῆσαν σιδηροδέσμοι εἰς Ρόδον ἵνα ἀποτίσιν ἐκεῖ τὸν χρόνον τῆς ποινῆς τῶν εἰς οὗς προσετέθη καὶ ἑτέρα πενταετία ἕνεκα τῶν τελευταίων σκηνῶν.

Ὁ διορισμὸς τοῦ κακούργου Μενεμένη ὡς ἀρχηγοῦ τῆς χωροφυλακῆς Ρεθύμνης τὴν χειρίστην ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν εἰς τοὺς χριστιανούς διαβλέποντας ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ οὐχὶ πλέον φύλακα τῆς τάξεως καὶ τῆς ζωῆς αὐτῶν ἀλλ' ἀπλούστατα ἐκδικητὴν τῶν τυχόν συμβαινόντων φόνων τῶν ὁμοεθνῶν του. Οἱ πρόξενοι τῶν δυνάμεων εἰς οὗς ἀνεφέρθησαν οἱ πρόκριτοι τῆς Ρεθύμνης ἔκαμαν ἐντόνους παραστάσεις ἐπὶ τῷ διορισμῷ αὐτοῦ, πιστεύεται δὲ ὅτι ἅμα τῇ ἐλεύσει τοῦ νέου Διοικητοῦ Ρεθύμνης Ριφάτ κατὰ ἀπολυθῆσεται. Ἡ κατάσταση τῆς νήσου φαίνεται ὁμαλωτέρα ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν, οὐδεὶς δὲ φόνος ἠκούσθη οὔτε ἐν ταῖς πόλεσιν οὔτε ἐν τοῖς χωρίοις.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ.

„Η ΑΜΕΡΙΚΗ“

Τὸ γνωστὸν τοῦτο ἐν Πύργῳ κατὰ τὴν ὁδὸν «Ἀλεξανδρόσκα» καὶ ὑπ' ἀριθμὸν 187 ξενοδοχεῖον, κείμενον ἐναντι τῆς οἰκίας Α. Πρεζέντη ἐνθα ἡ Α. Β. Γ. ὁ Ἡγεμὼν κατὰ τὰς ἐν Πύργῳ ἐπιστάσεις του διαμένει, διευθύνεται ὑπὸ τοῦ κ. Κριεζῆ Ἀθανασίου ὅστις ὑπισχνεῖται εἰς τοὺς πολυαριθμοὺς αὐτοῦ πελάτας καὶ πρὸς πάντα ἐν γένει ἐκεῖ μεταβαίνοντα ξένον σπανίαν καὶ μοναδικὴν ἐν πᾶσι καθαριότητα, περιποίησιν καὶ προθυμοτάτην ὑπηρεσίαν.

Ἡ «Ὁδησοῦς» συνιστᾷ αὐτὸ ὡς τοιοῦτον καὶ ἰδιαίτερος.

ΓΑΛΛΙΚΑ ΚΑΙ ΠΙΑΝΟ.

Δι' δεσποινίδες Παυλίνα καὶ Ἀντωνέττα Μπένδα λαμβάνουσι τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσωσι τὰς ἀξιότιμους οἰκογενεὰς τῆς πόλεως ταύτης, ὅτι ἐκτὸς τῶν μαθημάτων τῆς Γαλλικῆς γλώσσης καὶ τοῦ πιάνου ἅτινα δίδουσιν ἤδη κατ' οἶκον θὰ δέχονται ἀπὸ τῆς 15 τῆς Αὐγούστου ἔ. ἔ. ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτῶν μαθητὰς διὰ τε τὴν στοιχειώδη διδασκαλίαν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης καὶ τοῦ πιάνου.

Ἡ διδασκαλία γενήσεται ἀπὸ τῆς 9—12 τῆς πρωίας καὶ ἀπὸ τῆς 2—5 τῆς ἑσπέρας.

Πρὸς πλειοτέρας πληροφορίας ἀπευθυντέον πρὸς τὸν κ. Μ. Μπένδαν, ἐν τῇ συνοικίᾳ Μουσσαλλας, ὁδὸς τοῦ Τουρκικοῦ λουτροῦ, οἰκία Μπουρνί, ἀπέναντι τῆς βρύσεως.

2—3

«ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΣ Α'»

Τὸ ὑπὸ βουλγαρικὴν σημαίαν ἀτμόπλοιοι «Φερδινάνδος Α-ος» διοικούμενον ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου Α. Ζερβῶ ἀναχωρεῖ ἐκ Πύργου δις τῆς ἐβδομάδος· ἦτοι Τρίτην πρωίαν ὥραν 9-ην εὐρωπ. καὶ Παρασκευὴν πρωίαν ὥραν 9-ην μετὰ προσεγγίσεως εἰς Ἀγγιᾶλον, Βάρναν, Βαλτσίκιον καὶ Καβάρναν.

Ἐκ Βάρνης ἀναχωρεῖ διὰ Βαλτσίκιον, Καβάρνην, ἐκαστὴν Τρίτην καὶ Παρασκευὴν 6-ην ὥραν ἑσπέρας.

Ἐκ Βάρνης διὰ Ἀγγιᾶλον, Πύργον, ἐκαστὴν Τετάρτην καὶ Σάββατον 1-ην Μ. Μ.

15 Ἰουλίου 1891.

Ἐκ τοῦ Πρακτορείου.

ΤΟΙΣ ΓΟΝΕΣΙ ΚΑΙ ΚΗΔΕΜΟΣΙΝ

Ἀγγέλλεται ὅτι ὁ κ. Χ. Α. Λαμπριδῆς ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου ἀναλαμβάνει οἰκιακὰς παραδόσεις ὑπισχνόμενος ἀνελλιπῇ καὶ ἐκτενέστατον διδασκαλίαν ἑλληνικῶν, μαθηματικῶν καὶ λατινικῶν μαθημάτων.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθῆτωσαν εἰς τὴν ἐν τῷ 1 τμήματι ὑπ' ἀριθμὸν 427 οἰκίαν αὐτοῦ.

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΚΑΙ

ΩΡΟΛΟΓΟΠΩΛΕΙΟΝ

Χρήστου Π. Ἰωσηφίδου καὶ Σας

Μεγάλῃ ὁδῷ Ἀλεξανδρόσκα Ἀρ. 48.

ΕΝ ΠΥΡΓῳ.

Μεγάλῃ συλλογῇ κοσμημάτων χρυσῶν, ἐπιχρυσῶν, ἀργυρῶν κτλ. Ἀντικειμένων πολυτελείας ἐπιτραπέζιων σκευῶν ὠρολογίων διαφόρου σχήματος καὶ ποιότητος. Πώλησις με ἐγγύτησιν τῆς ποιότητος τοῦ πργάματος εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς χονδρικῶς καὶ λιανικῶς

«NATIONALA» (ΣΕΒΝΙΚΗ)

ΜΕΓΑΛΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ.

Λειτουργοῦσα ἐν Βουλγαρίᾳ δι' ἡγεμονικοῦ διατάγματος ἀπὸ τῆς 26-ης Ἰανουαρίου 1889 ὑπ' ἀριθμὸν 31.

Ἑταιρικὸν κεφάλαιον 2000000 λέβα εἰς μετοχάς. Εἰδικὴ ἐγγύτης ἐν Βουλγαρίᾳ 300000 λέβων ἐναποτεθημένη ἐν τῇ Βουλγαρικῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ. Ἀνεξαρτήτως τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου ἡ ἐταιρεία ἔχει ἀποθεματικὸν κεφάλαιον 3130401 πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς.

Ἡ διευθύνσις ἐπὶ τούτῳ ἀπέστειλεν εἰς Βάρναν εἰδικὸν ἀπεσταλμένον τὸν κ. Τάτσο Καρκόλωφ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ζωῆς καὶ ὠρισμένα κεφάλαια. Ὅσοι ἐκ τῶν κ. κ. ἐπιθυμοῦν νὰ ἀσφαλίσωσι τὴν ζωὴν τῶν ἡ ὠρισμένα κεφάλαια, δύνανται νὰ ἀπσταθῶσι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Ἰβ. Καρλόφσκη, ἐνθα θὰ εὐρωσι πάσαις τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας καὶ κανονισμὸν. Αἱ περὶ ἀσφαλείων συμφωνίαι ἐν τῇ «Νατσιονάλα» εἰσὶ λίαν συμφέρουσαι

1—3